

שו"ת מנחת יצחק חלק ו סימן קז ד"ה והנה פשיטא

אם די לבית דין שהמתגייר אומר שמקבל מצוות או שצריך לבדוק אחריו אם כוונתו רצינית.

והנה פשיטא דאין להב"ד להנהות עצמן ולסמוך על הרכנת ראשן לומר הן על השאלות מקבלת המצוות, דהרי לא גרע ממה דאיתא לענין לשם אישות דהוי רק דין לכתחלה, ומ"מ איתא ברמב"ם שם (פי"ג מה' איסורי ביאה הי"ד) ובשו"ע שם (יו"ד סי' רס"א סעי' י"ב) כשיבוא הגר בודקין אחריו שמא בגלל ממון שיטול או בשביל שררה וכו' ואם איש בודקין אחריו וכו' ואם אשה היא בודקין וכו' עכ"ל, הרי כפלו ושנו ושלוש דבודקין אחריו כוונתם, וכתב בתשו' בית יצחק (חיו"ד סי' ק' אות ד') דמלשון בודקין אחריהם מוכח דאין לסמוך על השאלה לשאול אותם ואם שאמרו דאין כוונתם לשום דבר רק לש"ש סגי, אלא הבי"ד צריכין לבדוק אחריהם ולהשים עינא פקיא מה כוונתם, ואם יבינו שכוונתם בשביל דבר אחר לשום אישית אל יקבלו אותם, וכן הוא לשון המרדכי בהגהות (פ' החולץ) וז"ל: אני ההדיוט הכותב נ"ל דמי שבא לפנינו להתגייר וידוע לנו שבשביל תועלת דבר הם עושין אין לקבלם עיי"ש באריכות, והב"י פסק כן והוקבע כן בשו"ע.